RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0093 van 8 augustus 2011 in de zaak 1011/0210/SA/1/0610

In zake:	de heer , wonende te
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
	verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 2 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 oktober 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 31 juli 2010 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 31 juli 2010 herleeft.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 juni 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De heer is gehoord als verzoekende partij en legt een document neer dat evenwel, overeenkomstig artikel 4.8.22 VCRO, uit de debatten geweerd wordt.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 8 juni 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de verbouwing en uitbreiding van een rijhuis".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening grootstedelijk gebied Gent", dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 14 juli 2010 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

"

WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

1. Voorschriften inzake ruimtelijke ordening

1.1 Ruimtelijke uitvoeringsplannen – plannen van aanleg

Het bouwperceel ligt in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Afbakening grootstedelijk gebied Gent, definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 16 december 2005.

Het bouwperceel ligt niet binnen een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Bijgevolg is de bestemming volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone (Koninklijk Besluit van 14 september 1977) van toepassing. Het bouwperceel ligt in woongebied.

. . .

VERENIGBAARHEID MET DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

1. Beschrijving van de omgeving en de bouwplaats

De te verbouwen eengezinswoning is gelegen tussen de en de in Ledeberg. Het hoofdgebouw bevindt zich langs de Deze woonstraat kenmerkt zich door rijwoningen met twee à drie bouwlagen en een hellend dak. Langs de bevindt zich de garage. De loopt langs de Scheldearm en kenmerkt zich langs de andere zijde door bijgebouwen (meestal garages), magazijnen en een aantal woningen.

In de bestaande toestand zijn de garage en de woning verbonden door een bijgebouw van ca. 3m breed. Aan de rechterzijde bevindt zich een kleine koer, aan de linkerzijde een

grotere buitenruimte. De aanvraag heeft als doel dit bijgebouw te slopen en een nieuw bijgebouw op te richten, om de woning uit te breiden en functioneler in te richten. Het nieuwe bijgebouw verbindt eveneens de garage met de woning, maar wordt in de nieuwe toestand tot tegen de rechterperceelsgrens gebouwd. Aan de linkerzijde wordt een grote raampartij voorzien die uitgeeft op de buitenruimte. Het bijgebouw heeft een hoogte van 2,8m ter hoogte van de rechterperceelsgrens. Het dak is deels plat en loopt op naar de linkerzijde waar de kroonlijst 3,59m bedraagt.

Er is voor het perceel geen bouwmisdrijf bekend.

2. Toetsing aan wettelijke en reglementaire voorschriften

De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming en de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

. . .

3. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

. . .

HET ADVIES VAN DE GEMEENTELIJK STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR

Voorwaardelijk gunstig, mits het naleven van de bijzondere voorwaarden is de aanvraag in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en met de goede ruimtelijke ordening.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent verleent op 31 juli 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan en overweegt hierbij het volgende:

"

Het college van burgemeester en schepenen sluit zich integraal aan bij het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en maakt dit tot haar eigen motivatie.

Bijgevolg beslist het college van burgemeester en schepenen het volgende:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

... II.

de vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

• De garage mag niet rechtstreeks uitgeven op de keuken, woonkamer, badkamer of slaapkamer.

. . .

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 16 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de partijen te hebben gehoord op 12 oktober 2010, beslist de verwerende partij, blijkbaar zonder (enige verwijzing naar een) verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, op 21 oktober 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren en beslist ze dat de

stedenbouwkundige vergunning, verleend door het college van burgemeester en schepen van de stad Gent, herleeft.

De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

"...

Gelet dat uit het attest van aanplakking blijkt dat de aanplakking gebeurde vanaf 4 augustus 210; dat aldus de termijn verstreek op 4 september 2010.

Overwegende dat het beroep laattijdig werd ingesteld en niet voldoet aan artikel 4.7.23. §3, 3° en bijgevolg onontvankelijk dient te worden verklaard;

Dat het argument van appellant dat de aanplakking niet correct gebeurde niet gestaafd wordt, dat de stad na controle een attest van aanplakking opmaakte, dat bezwaarlijk op basis van de ene bewering van appellant kan gesteld worden dat de aanplakking niet correct gebeurde en de beroepstermijn nog niet afgelopen is;

. . .

besluit:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door de heer van zijnde een derde, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 31 juli 2010 waarbij vergunning voorwaardelijk werd verleend aan de heer en mevrouw wordt als niet ontvankelijk verworpen.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen herleeft.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing per aangetekende brief van 26 oktober 2010 betekend heeft aan de verzoekende partij, die dus tijdig beroep heeft ingesteld bij aangetekende brief van 2 november 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de bevoegdheid van de Raad

De verwerende partij betwist de bevoegdheid van de Raad. Ze stelt daarbij het volgende:

"...

Op grond van artikel 4.8.1, 1e punt VCRO, is Uw Raad slechts bevoegd om zich uit te spreken over beroepen die worden ingesteld tegen "vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning".

In casu is huidige bestreden beslissing geen voor vernietiging vatbare vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.1., 1^e punt VCRO, aangezien deze beslissing van de deputatie geen inhoudelijke beoordeling inzake een

vergunningsaanvraag inhoudt, en dienvolgens dan ook geen vergunning aflevert of weigert.

De bestreden beslissing welke een louter procesrechtelijke beslissing betreft, kan niet door Uw Raad vernietigd worden, waardoor het verzoekschrift dat dergelijke vernietiging alsnog beoogt, onontvankelijk is.

..."

Beoordeling door de Raad

Als administratief rechtscollege spreekt de Raad zich, overeenkomstig artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO, uit over beroepen die worden ingesteld tegen "vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning".

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip 'vergunningsbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de VCRO genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet alleen de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De Raad aanvaardt dat een beslissing, waarbij het administratief beroep onontvankelijk verklaard wordt wegens laattijdigheid (niet-naleving van artikel 4.7.23, §3, 3° VCRO), vatbaar is voor een beroep bij de Raad.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verwerende partij betwist het rechtens vereiste belang van de verzoekende partij omdat zij geen rechtsgeldig beroep zou hebben ingesteld tegen een voor haar nadelige vergunningsbeslissing. Ze stelt terzake het volgende:

"

Artikel 4.8.16, §1, laatste lid VCRO stelt:

"De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden".

Aangezien het beroepschrift van verzoekers overeenkomstig artikel 4.7.21. §3, 3^e VCRO laattijdig werd ingesteld, en zij zodoende geen rechtsgeldig beroep instelden tegen een voor hun nadelige vergunningsbeslissing, dient te worden geoordeeld dat huidig verzoekschrift voor Uw Raad onontvankelijk is, op grond van artikel 4.8.16, §1, laatste lid VCRO.

Verweerster verwijst ter ondersteuning van haar standpunt naar het Arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 van het Grondwettelijk Hof.

Op blz. 70 van het voornoemde arrest oordeelt het Hof over de vraag in verband met de vormvereisten bij een beroep bij de deputatie:

"B.17.3.2. Artikel 133/71, § 1, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36, bepaalt evenwel:

« De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden ».

Bijgevolg kunnen de in het bestreden artikel 133/50, §§ 4 en 5, van het decreet van 18 mei 1999 bepaalde ontvankelijkheidsvereisten, in zoverre ze ertoe leiden dat een beroep bij de deputatie onontvankelijk wordt verklaard, het recht op toegang tot een rechter, namelijk de Raad voor vergunningsbetwistingen, beperken.

. . .

Het vijfde middel in de zaak nr. 4766 is niet gegrond."

Het Grondwettelijk Hof is klaarblijkelijk van mening dat wanneer een beroep door de deputatie onontvankelijk is verklaard, er dienvolgens geen georganiseerd beroep werd ingesteld, zodat aan het recht om een verzoek bij Uw Raad in te dienen is verzaakt.

..."

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.8.16 §1, tweede lid VCRO bepaalt dat een belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De verzoekende partij heeft op 16 september 2010 administratief beroep ingesteld bij de verwerende partij en dus kan aan de verzoekende partij *in se* niet worden verweten dat zij verzaakt heeft aan haar recht om zich tot de Raad te wenden.

De omstandigheid dat het administratief beroep bij de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid (niet-naleving van artikel 4.7.21. §3,3° VCRO), doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partij om beroep in te stellen bij de Raad.

In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij beweert, heeft de verzoekende partij wel degelijk een belang bij de onderhavige procedure. De Raad oordeelt immers dat een verzoekende partij, wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid (niet-naleving van artikel 4.7.21. §3,3° VCRO), belang kan hebben bij de onderhavige procedure voor de Raad, die, via de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep overeenkomstig artikel 4.7.21. §3,3° VCRO, kan leiden tot de vernietiging van de voor de verzoekende partij nadelige beslissing van de deputatie.

De overwegingen uit het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011, die de verwerende partij aanhaalt ter ondersteuning van haar exceptie, hebben alleen betrekking op de ontvankelijkheidsvoorwaarden uit artikel 4.7.21, §4 en §5 VCRO, met name het betalen van de dossiervergoeding en het versturen van een afschrift van het verzoekschrift naar de aanvrager van de vergunning en naar het college van burgemeester en schepenen. De stelling van de verwerende partij dat aan het recht om een beroep in te stellen bij de Raad is verzaakt, telkens wanneer de deputatie een beroep onontvankelijk verklaart, kan niet worden bijgetreden.

De verzoekende partij kan dus worden beschouwd als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1 VCRO.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het ingestelde beroep omdat het verzoekschrift geen omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zou bevatten en evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften, of beginselen zouden geschonden worden.

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden beschouwd als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging en/of de vordering tot schorsing onontvankelijk wordt verklaard wanneer vastgesteld wordt dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift, zelfs na regularisatie, geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en derhalve evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen volgens de verzoekende partij geschonden wordt of worden: de verzoekende partij stelt in het verzoekschrift alleen de bestreden beslissing te betwisten omdat 'de aanvrager van de bouwvergunning geen machtiging van mijnentwege heeft dit in tegenspraak en overtreding van een akkoord tussen ons beiden sinds 6 november 1995', dat zou stipuleren dat bepaalde "percelen dienen verkocht te worden", hetgeen nu, volgens de verzoekende partij, door 'in het geniep' een bouwvergunning aan te vragen, onmogelijk geworden is.

De verzoekende partij vult dit aan met tal van overwegingen in verband met allerlei burgerechtelijke 'familiale betwistingen' over erfenissen en nalatenschappen en de (datum van) aanplakking (namelijk 4 augustus 2010) van de bestreden beslissing, die als zodanig niet betwist wordt: de verzoekende partij beweert alleen de aanplakking van de 'aanvraag' (lees: de vergunning) zelf maar één keer te hebben gezien (en voor het eerst op 12 september 2010 schriftelijk geprotesteerd te hebben) en verwondert zich er over dat de datum van het attest van aanplakking (19 augustus 2010) verschilt van de datum van aanplakking.

Daarenboven beweert de verzoekende partij, zonder daarvan evenwel enig bewijs bij te brengen, vanaf 7 en na 20 augustus 2010 meermaals in de buurt te zijn geweest van de woning, waarvoor de bestreden vergunning is verleend, zonder de aanplakking te hebben opgemerkt.

Al deze beschouwingen kunnen echter evenmin beschouwd worden als omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, laat staan van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen volgens de verzoekende partij geschonden wordt of worden, maar hoogstens als kritiek op de regelgeving

zelf, meer bepaald artikel 4.8.16 § 1, 1° b VCRO, dat bepaalt dat "beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat ... de dag na deze van de aanplakking".

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie wordt daarom aangenomen.

In de huidige stand van de procedure is het alleen maar mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onontvankelijk te verklaren.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Nu de vordering tot schorsing onontvankelijk is, dient de vordering tot schorsing zelf niet verder beoordeeld te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is onontvankelijk.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 augustus 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,	voorzitter van de eerste kamer,	
	met bijstand van	
Hildegard PETTENS,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier	.,	De voorzitter van de eerste kamer,
Hildegard PETTENS		Eddy STORMS